

cap. 10. in fit: Notatam in his, rapacissimam & famelicam semper alitem, nihil esculenti rapere unquam ex funerum ferculis, nec Olympia ex ara. Dalecamp. hic testem etiam signat Aristotelem. Denique hujusmodi in coelum ascensionem, alij referunt in Miltvij pernicitatem; quia ceteris prapetibus, ille attulit Jovi annulum pretiosum ex ejus digito elapsum. Ad Joann. Stoflerinum. De alijs stellationibus proprio loco dicemus.

11 Apud Aegyptios Mensis hic dicitur Porta Solis, Porta Suprema Mentis, & Anima Mundi, quam describit graphicè Tabula Bembina. Ejus emunctæ naris Interpres subtilissimus Kircher. Tom. 3. Oedip. Syntagm. 1. cap. 5. cuncta aptat naturæ orbis in mundo cœlesti & elementari per varias imagines masculinas & foemininas; ita ut accipiendo virtutem à Numine, & motum ab Intelligentijs, sint foeminae; ac inferioribus conferendo, sint viriles. Hæc enim harmonia antiheonia, sive consono-diffona, exprimitur ad unguem sub Isidis imagine, de qua fuse egimus, 7. Januar. 16. Haud placet Mythologia, nisi in exaltationem Solis à Capricorno, in quo porta Deorum, usque in Cancrum, in quo hominum porta, ut observat Macrob. 1. de Somnio Scip. cap. 12. Quinimò ex principijs ipsius Kircherij, docentis d. Tom. 2. p. 2. Class. 7. cap. 6. ex naente Aegyptiorum, portam Solis esse in Ariete, quod Signum vocat Regnum Ammonis, in quo sedet pulcherrima Isis cum flagello & Cruce anata, tanquam amuletum adverstatis in Typhona. Residet enim hæc figura inter sex signa cœlestia præ se ferens quid in his felicitatis mortalibus conferat; sicut apud Persas Numen Mithra (qui Sol, ut suo loc. videbimus) uti ipse ait loc. cit. Divis. 2. Mens. Isac. sedebat medius inter sex Numina; quod ab Aegyptijs didicerunt. Iterat in Obelisc. Pamphil. lib. 2. cap. 10. Hinc Solem, sub nomine Proserpinæ (ut notat Natal. Com. 3. Mytholog. cap. 16. Gyrald. Syntagm. 6. & Claudian. de ejus rapt. lib. 3.) fictum sex mensibus esse cum Cerere super orbem, totidemque cum Plutone sub orbem; quoniam dum nobis accedit, in fructus & commoda vitæ proficit: ideoque in Ariete ejus collocatur thronus, tanquam in statione; respondetque sex mensibus, quibus Sol mira in terris operatur. Huic aptatur figura Hermanubis ab Aegyptijs, de cujus imagine & festo. agemus 21. Jan. 1. Verum Mensis hujus apud eosdem imago, quasi stationis Mendesiæ arcana Mens, fuit Virgo habitu foemineo, ubere turgido, sinistra demissa, in cujus extremis Crucis signum, atque in dextra sceptrum cum flore loti, sicut in capite tutulus cum sacro nigro velo. Ita in Bembin. tabul. Isac. & Georg. Hervvart. in Thesaur. Hieroglyph. Mythologiam videtis in Kircher. d. Hieroglyphicè igitur signabatur in vase liquore pleno & ariete, igne armato, bifida flammâ erumpente è vertice: quapropter, ut ait Rabb. Jehuda fol. 469. Aegyptij adorabant Signum Arietis igne armatum. Idem Rabb. Rambam p. 3. cap. 46. Morenbuchim: alijque cit. num. 4.

12 Apud Latinos Martius pingebatur imagine pueri flores decerpentis, & spargentis super faciem telluris. Dicitur Martius à Marte, patre Romuli, cui filius Mensen sacravit; & à quo annum incipere decrevit.

Ovid. A te principium Romano ducimus anno: Primus de patrio nomine Mensis erit.

Ovid. 3. Fastor. à v. 75. quem sequitur Isidor. 5. Origin. cap. 31. Econtra Censorinus de Die Natal. §. 22. Martium dictum putat à gente Martia, scilicet bellicosa, quæ Romana dicta à Romulo. Quicquid sit, non magni refert.

Cinctum pelle lupa promptum est cognoscere menssem: Mars olli nomen, Mars dedit exuvias.

Auson. Tempus ver, hædus petulans, & garrula hirundo Indicat, & sinus lactis, & herba virens.

Constat 31. diebus, quorum

DIES PRIMUS.

1 Secundus Decanus, & undecimus gradus Piscium, cujus Facies Jupiter: quæ Facies est astimationis sui de rebus magnis & altis. Imago, Vir ambulans super nubes. Abenragel. Ephorus, apud Aegyptios Numen, Sourut: Kircher. Gradu in hoc sine fastigium, Signique culmen: cuius influxus ita describit Jovian. Pontan. 3. Uran. Cuique de medio squamosis culmine nantes

Cur Martius, porta Solis?

Regnum ibi Ammonis.

Isis.

Mithra.

Imago Martij apud Aegyptios.

Signum Arietis.

Apud Latinos.

Ovid.

Auson.

Kalend.

Pontan. Alludent caudis, illum sua flumina noscent, Vicinaque urbes pelago, censumque alienis Qui paret ex opibus, multa & patrimoniam gaza Dives agri, dives pecoris, neque finibus unis Qui serat; ut duplici etiam dominetur in aula Imperitans, geminasque potens dominetur in urbes.

Sphærarum descriptio varia est. Dimidium Fluminis, & alterum dimidium Ingeniculi: Sphæ. Perfic. Mulier formosa, alba, sedens in navi in mare, cupiens exire in siccum: Sphæ. Indic. Addit Albumasar: Mulier vultu venusta, corpore candida, mari navigans, pectori puppi adstricto, cum ea cognati ejus & noti, ipsa portum desiderans. Cauda Virse Minoris, Manus Casiopeje, humerus Andromeda, caput mulieris sociata cum Equo, posteriora Pistricis. Fœmina cum norma in dextra, sinistra idolum, habens pro pedibus caudam piscis: Sphæ. Agypt. Vir cum baculo incedens: Sphæ. Arab. Mulieris caput sociata cum Equo, est caput Medusæ: ab Arabibus & Hebræis dicitur Caput diaboli, de quo diximus Isagog. Mens. n. 5. dicemusque in Novemb. n. 19. & 26. Ptol. in Centiloq. sentent. 73. (hicque Pontan, qui illustrat judicium) inquit: Sol ubi repertus fuerit cum capite Gorgonis, si nec aspiciatur à benefica stella, neque benefica octavo loco præest, dominusque conditionarij luminaris Marti opponitur, aut eum à quadrangulo percussit; ei qui natus est, caput truncabitur. Sin copulatio à Geminis, aut à Piscibus fuerit; manus aut pedes ejus amputabuntur: quod si Luna culminaverit, corpus ejus sauciabitur. Idem & Aëtius, Auster & Africus flant. Diem Dariothus numerat inter puteales. Vindemiator apparet: Coluntin. K. A. In sententia Riccioli in Almages. ante Christ. nativitatem ann. 174. Lunæ deliquium.

Medusa. Ptolom. 2 Neomenia & initium Anni sacri inter Hebræos. Ortus Noe signatur à nonnullis, apud Torniel. Annal. ætat. 2. ann. 1. n. 3. Sexcentesimo anno vitæ ejus imminutæ sunt aquæ cataclysmi super terram, hujusque siccata superficies: tuncque Noë hac die aperuit fenestram Arcæ. Genes. 8. 13. Ortus Abrahæ signatur à Torniel. in Tabul. inchoante ann. 2039. Vid. 19. Decembr. n. 1. Instruit Dominus Moysem & Aaron de ritu agni sacrificandi, ut die decimo prepararetur à multitudine filiorum Israël. Elias Levita in Thesbi: fitque in Agypto quinta plaga per pestem animalium. Perer. in Exod. 9. 6. Anno circiter secundo ab exitu erigitur à Moysse sacrum Tabernaculum, juxta exemplar, quod illi in monte monstratum, ad unguem perfectum. Exod. 40. 15. Intulit Moyses in illud Arcam cum legis tabulis, mensam, candelabrum, altare thymiamatis & holocaustorum cum vase aëneo in lavacrum, totumque consecravit: nubesque tunc gloriæ in illud descendit, operiens Tabernaculi ambitum: quæ quidem deinceps non defuit interdium ceu nubes, nocturne fulgens ignis adinstar, illuminans castra. Non movebatur, nisi in populi profectioem; tunc enim nube præcedente, subsequerentur ordine præfinito Israëlitas; rursumque subsistente, manebant. Exod. 40. à 32. & Numer. 9. à 15. Genebr. Ann. 2671. & Adrichom. Ann. 2454. Eodem die & anno cœpit consecratio Aaronis & filiorum ejus in Tabernaculi ministerium: per septem continuos dies post Tabernaculi consecrationem, intra illud manserunt: Levit. 8. 33. Ibi fuerunt vestibus sacerdotilibus filij Aaron, hicque in vestitu gloriæ. Ibid. à v. 6. Victimæ ab illo non sunt oblatae, sed à Moysse, quousque impleteretur consecrationis tempus, indictæ die octavo; tuncque Aaron cœpit munere fungi. v. 33. & cap. 9. 1. Eodem die etiam cœpit oblatio Principum tribuum filiorum Israël in dedicatione Altaris & Tabernaculi ministeria. Numer. 7. à v. 1. Prima die obtulit oblationem suam Nabasson filius Aminadab de tribu Juda: fueruntque in ea acetabulum argenteum pondo centum triginta siclorum, phiala argentea habens septuaginta siclos juxta pondus Sanctuarij; urrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium: mortariolum (id est, naviculam incensi) ex decem siclis aureis, plenum incenso: bovem de armento, arietem & agnum ammiculum in holocaustum, hircumque pro peccato: & in sacrificio pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos ammiculos quinque. Ibid. à v. 12. Joseph. 3. Antiq. cap. 5. & Adrich. Ann. 2454. Semper Rabb. nugas ingerent: quasi parva essent hæc, fingit Rabb. Salomon perfectam Tabernaculi erectionem fuisse die octavo: extunc enim permansit, quippe quotidie per septem primos dies erigebatur, & demoliebatur Tabernaculum. Ingeniose prorsum, si Dijs placet! Refutat hic Abulens.

Ortus Noe. Terra ex diturvio are facta. Ortus Abrahæ. Plaga 5. Aegypti.

tur à Moysse sacrum Tabernaculum, juxta exemplar, quod illi in monte monstratum, ad unguem perfectum. Exod. 40. 15. Intulit Moyses in illud Arcam cum legis tabulis, mensam, candelabrum, altare thymiamatis & holocaustorum cum vase aëneo in lavacrum, totumque consecravit: nubesque tunc gloriæ in illud descendit, operiens Tabernaculi ambitum: quæ quidem deinceps non defuit interdium ceu nubes, nocturne fulgens ignis adinstar, illuminans castra. Non movebatur, nisi in populi profectioem; tunc enim nube præcedente, subsequerentur ordine præfinito Israëlitas; rursumque subsistente, manebant. Exod. 40. à 32. & Numer. 9. à 15. Genebr. Ann. 2671. & Adrichom. Ann. 2454. Eodem die & anno cœpit consecratio Aaronis & filiorum ejus in Tabernaculi ministerium: per septem continuos dies post Tabernaculi consecrationem, intra illud manserunt: Levit. 8. 33. Ibi fuerunt vestibus sacerdotilibus filij Aaron, hicque in vestitu gloriæ. Ibid. à v. 6. Victimæ ab illo non sunt oblatae, sed à Moysse, quousque impleteretur consecrationis tempus, indictæ die octavo; tuncque Aaron cœpit munere fungi. v. 33. & cap. 9. 1. Eodem die etiam cœpit oblatio Principum tribuum filiorum Israël in dedicatione Altaris & Tabernaculi ministeria. Numer. 7. à v. 1. Prima die obtulit oblationem suam Nabasson filius Aminadab de tribu Juda: fueruntque in ea acetabulum argenteum pondo centum triginta siclorum, phiala argentea habens septuaginta siclos juxta pondus Sanctuarij; urrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium: mortariolum (id est, naviculam incensi) ex decem siclis aureis, plenum incenso: bovem de armento, arietem & agnum ammiculum in holocaustum, hircumque pro peccato: & in sacrificio pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos ammiculos quinque. Ibid. à v. 12. Joseph. 3. Antiq. cap. 5. & Adrich. Ann. 2454. Semper Rabb. nugas ingerent: quasi parva essent hæc, fingit Rabb. Salomon perfectam Tabernaculi erectionem fuisse die octavo: extunc enim permansit, quippe quotidie per septem primos dies erigebatur, & demoliebatur Tabernaculum. Ingeniose prorsum, si Dijs placet! Refutat hic Abulens.

3 A Josepho signatur hodie mors Mariæ sororis Moylis & Aaronis, de qua die 10. Vide Prolog. §. 2. n. 2. Item in exitu quadragesimi anni ab exitu Aegypti mors Moylis, Reufner. Vide, 7. Februar. 2. Hæc etiam die post 22. à Moylis obitu, misit Jo-

Erectio Tabernaculi, & consecratio.

Columna nubis.

Initiatio Aaronis & filiorum ejus in sacerdotibus.

Et oblatio Principum Tribuum.

Mors Mariæ sororis Moylis.

Exploratores in Jericho.